

Fæstegaarde, som ikke ere delte, og det gjælder fremdeles om alle Hovedparceller; den langt, langt overveiende Del af de der betegnede Bøndersteder vil netop være Hovedparceller af forhen større Gaarde. Men at disse ere fæstepflichtige efter den nu gjældende Ret, derom hverken er der eller kan der reises den allerfjerneste Tvivl. Der kan altsaa ved Wændringsforslaget under Nr. 13 kun være tænkt paa de enkelte Jordbrug, som man mulig kan forestille sig — det er jo nemlig ikke paavist, at der virkelig er noget saadant —, efter 2det Stykke i § 1 vilde være at henregne til Gaarde, men som dog ikke efter den bestaaende Lovgivning utvivlsomt vare befestede med Fæstepflicht. Men skulde der, siger jeg, være saadanne Tilfælde tilstede, saa kan jeg ikke se, at der var nogen stor Ulykke i, om man med Hensyn til disse enkelte tvivlsomme Tilfælde fulgte den samme Tankegang, som har været den gjældende ved Udvalgets Flertals Forslag under Nr. 2 til § 4 om Parcellerne. Jeg vilde i det Mindste finde det i fuld Samstemning med, hvad Udvalget selv foreslaar om Parcellerne, hvis man ogsaa lod disse Spørgsmaal blive Gjenstand for Afgjørelse ved Rettergang. Og jeg tror ikke, at det kan benegtes, at 1ste Stykke af § 4 med den omhandlede Tilføielse vil komme til at gjælde i det Hele om altsurat de samme Steder, som det vil gjælde om, hvis Tilføielsen ikke optages, maasse paa en 20 Steder nær over hele Landet, ja, maasse ikke en Gang paa saa mange nær. Hvad jeg mest har imod Forslaget under Nr. 13, er derfor ogsaa den, om jeg saa maa sige, modbydelige — for at bruge et her i Salen ikke ubekjendt Udtryk — Redaktion, der vil fremkomme, naar Wændringsforslaget vedtages. Dette i Forbindelse med den overordentlig ringe praktiske Betydning, som det har eller nogeninde vil kunne faae, har været den væsentligste Grund til, at jeg ikke har kunnet anbefale det ærede Thing at vedtage det; men jeg ser, som sagt, heller ikke for mit Bedkommende nogen tilstrækkelig Grund til at modsætte mig det.

Strup: Jeg vil dog meget indstændig anmode de ærede Medlemmer om ikke af Hen-

syn til det Uffjønne, der vil fremkomme i Paragrafens Affattelse ved Vedtagelsen af Wændringsforslaget under Nr. 13, at lade sig bevæge til at stemme mod dette Wændringsforslag. Vi have jo nylig hørt af et æret Medlem fra samme Kreds, hvorfra jeg er (Rasmussen), at der ikke er nogen Rimelighed — jeg skal bruge et lempeligt Udtryk — for, at dette Lovforslag vil blive til Lov i indeværende Samling. Men i saa Tilfælde vil Afstemningen over dette Punkt jo ikke blive en Afstemning over en endelig Lovparagrafs Affattelse, men om et blot Principspørgsmaal. Jeg skal derfor, som sagt, meget indstændig anmode om, at man ikke af æsthetiske Hensyn, at man ikke af Hensyn til Modbydeligheden ved den Affattelse af det første Stykke af § 1, der der ved fremkommer, vil lade sig bevæge til at stemme mod Wændringsforslaget under Nr. 13, naar man ellers godkjender det Princip, til hvis Fyldestgjørelse det er stillet. — Jeg har i Dvrigt kun meget Lidet at føie til, hvad jeg tidligere har udtalt, efter at selve det Principspørgsmaal, der her vil komme til at foreligge til Afstemning, er blevet saa udtømmende behandlet af et æret Medlem for første Kreds (Nellemann). Men jeg maa dog i Anledning af, hvad det ærede 6te kongevalgte Medlem (Ussing) fremførte og særlig adresserede til mig, endnu opholde det ærede Thing nogle faa Dieblit. Det ærede Medlem bebrejdede Stillerne af Forslaget under Nr. 13, at de ikke havde stillet Forslag enten om, at det uheldige andet Stykke i § 1 skulde udgaa, eller om at give det en bedre Skikkelse. Det forekommer mig imidlertid, som allerede tidligere anført, at, efter at Thinget ved Afstemningen ved anden Behandling med overveiende Flertal havde afgjort, at det nævnte Stykke skal blive staaende, vilde det have været temmelig ørkesløst af os nu til tredje Behandling paany at stille Forslag om, at det skulde gaa aldeles ud. Det ærede 6te kongevalgte Medlem anførte i Dvrigt selv, at den høitærede Indenrigsminister satte sær Pris paa at beholde dette Stykke, og det har jo ogsaa maattet være os en Grund mere til ikke nu gjentagende at foreslaa, at det skulde gaa ud. — Naar det ærede 6te kongevalgte Medlem